

[Justitsministeren.]

terne har sagt, idet jeg understreger, at jeg naturligvis er ganske enig med mit partis ordfører i, at vi ville have foretrukket lovforslaget gennemført i den form, den højtærede socialminister oprindeligt havde givet det.

Til det ærede medlem hr. Lorentzen vil jeg gerne sige, at det jo var en tilsigtet velvilje, der lå bagved, når det ærede medlem talte om dette lovforslags fremsættelse lige forud for et valg. Jeg forstod, at det ærede medlem mente, det var en særlig opfordring til sagtmødige vælgere. Jeg skal såmænd ikke sige så meget til det, men jeg kunne have lyst til — hvis ikke jeg derved forlænger debatten — at spørge det ærede medlem: tror det ærede medlem ikke, lovforslaget var kommet, selv om valget var blevet udskudt til efteråret? Det tror jeg.

Det ærede medlem begrundede, bortset herfra, sin modstand imod forslaget med en henvisning til statsfinansernes stilling, og det er en argumentation, som man naturligvis kan forstå. Jeg synes imidlertid, det ærede medlem egentlig gav modargumentet i den tale, det ærede medlem holdt ved lovforslagets første behandling, da det ærede medlem jo talte om de stakkels mennesker, der går arbejdsløse, og netop understregede, at de har brug for al den hjælp, samfundet kan yde dem. Det er vel i virkeligheden, når alt kommer til alt, det, der er synspunktet i den øjeblikkelige situation.

Naturligvis hørte jeg med megen interesse det varme forsvar, det ærede medlem hr. Poul Sørensen kom med for den tidligere formand for arbejdsløshedskommissionen. Det ville faktisk have moret mig at føre det selv, men det skal jeg lade ligge. Jeg tror, jeg må have lov til at sige en ting til til det ærede medlem, nemlig at det ærede medlem vist også ved denne lejlighed lagde mere ind i den tale, den højtærede socialminister holdt for nogen tid tilbage, end det ærede medlem har ret til at gøre.

Det ærede medlem gjorde så en hel række bemærkninger om arbejdsløsheden og nævnte, at Arbejdsmændenes Arbejdsløshedskasse havde opgjort antallet af arbejdsløshedsdage i to 3 års perioder, men det forekommer mig, at det ærede

medlem ved denne brug af tallene næppe kan siges at have været ganske fair. For det første ved det ærede medlem meget vel, at Arbejdsmændenes Arbejdsløshedskasse har måttet forøge sit medlemstal bl. a. som følge af, at en hel del personer er blevet skudt bort fra landbruget og dermed er gået over i de arbejdsløses rækker. Men dertil kommer, at det ærede medlem vel næppe kan have ret til alene, når man vil drage en sammenligning, at se på de ufaglærtes forhold, men må tage det hele med.

I øvrigt bør vi vel udsætte hele denne diskussion til en anden lejlighed, for problemet er ikke så meget, hvorvidt arbejdsløsheden er større eller mindre; det er ikke det, sagen drejer sig om ved dette lovforslag, thi det kan såmænd for den enkelte, der er ramt af en meget langvarig arbejdsløshed, være ligegyldigt, hvor mange der er i samme båd som han, om det er flere eller færre. Det, det drejer sig om her, er at komme mennesker til hjælp, der er ramt af meget langvarig arbejdsløshed, og hvis modstandskraft derfor er meget ringe.

Jeg tillader mig at anbefale lovforslaget.

Lorentzen: Jeg befinder mig egentlig ganske godt i rollen som skærmbret for det ærede medlem hr. Aage Fogh; jeg ville bare ønske, at han ville krybe helt om bag skærmbrettet, så jeg kunne dække ham på mange flere måder.

Det ærede medlem talte om min manglende aktivitet. Jeg vil ikke stå her og fortælle, at min aktivitet er meget stor, men jeg må minde det ærede medlem om, at det, der var tale om, da kommissionen blev nedsat, var i første række de 25 mill. kr. ekstra til arbejdsmændene, som de søgte om, og at jeg i udvalget i flere møder dokumenterede, at der hverken teknisk eller sagligt var grundlag for at give dem disse 25 mill. kr. Det hørte jeg ikke det ærede medlem hr. Aage Fogh tage afstand fra. Da regnede man nemlig slet ikke med, at der var nogen vanskelighed med hensyn til de ca. 36 millioner, idet man mente, at Arbejdsmændenes Arbejdsløshedskasse i virkeligheden opfyldte betingelserne, der var 3,5 pct. af den gennemsnitlige fortjeneste inden for faget. Derfor var det slet ikke det, man diskuterede, for det troede man var oplagt. Så skete der ganske vist det, at et flertal af medlemmerne